

Začarovany kruh pýchy obete - 1.časť

Prosím o vysvetlenie začarovaneho kruhu, ktorý sami v sebe vytvárame, keď v pýche obete bojujeme s kýmkoľvek a práve pozícia a pýcha obete nám potom nedovolí, aby sme sa otvorili Láske a preto nedokážeme vidieť objektívnu realitu toho, čo sa skutočne deje a preto sa nedokážeme s druhými ľudskými bytosťami, ale ani sami so sebou spájať v Láske.

Nedokážeme byť sami k sebe úprimný a nevieme vypovedať to, čo cítime, ale ani to, čo si myslíme a vytvoríme si falošné očakávania a ilúziu toho, že tá druhá ľudská bytosť, bude sama od seba konať opak toho, čo jej mi sami hovoríme, aby urobila.

Nedokážeme z tohto začarovaneho kruhu vystúpiť von, sme veľmi nešťastný a tých druhých potom obviňujeme a viníme z toho, že nekonali iným spôsobom, než sme im sami povedali, aby urobili a konali.

Ocitla som sa na prekrásnom mieste, obklopenom vysokými horami. Dole v údolí, na úpäti hôr, je veľké jazero s blankytnou modrou vodou ako letná obloha, v ktorej sa tie vysoké hory zrkadlia.

Všade okolo jazera je svieža, zelená tráva. Naokolo sú ľudia, ktorí odpočívajú na dekách rozložených na tráve a niektorí ľudia šantia vo vode s deťmi a iní sa zase člnujú.

Som mladé asi 13 ročné dievča a prišla som k tomu jazeru s nejakým mladým mužom, ale zatiaľ neviem, kto je ten muž vo vzťahu ku mne. Sadli sme si spolu na pestrofarebnú deku do trávy a ja sa pozerám na blankytnú vodu v jazere. Pocítila som v sebe túžbu, že by som sa rada v tom jazere okúpala, pretože som sa ešte v ňom nekúpala a nemám túto skúsenosť zatiaľ prežiť.

Povedala som tomu mladému mužovi, že sa idem kúpať a on sa prekvapene na mňa pozrel a povedal, mi: „Však Ty predsa nevieš plávať.“

Podráždene som sa na mladého muža pozrela a odvrkla som mu : „No a čo, však aj veľa tých ostatných ľudí, ktorí tu sú, nevie vôbec plávať.“

Mladý muž sa na mňa láskavo pozrel a povedal mi, aby som si to ešte rozmyslela, lebo tá voda je plytká len veľmi krátky úsek pri brehu a potom je v jazere veľký zlom a tá voda je veľmi hlboká. Potom mi ešte povedal, že veľa ľudí sa tam utopilo, lebo podcenili práve to nebezpečenstvo, že voda v jazere je hlboká a oni nevedeli plávať.

Ja som mu odvrkla, že mne sa to nestane a že ja si dám väčší pozor. Mladý muž mi na to láskavo a cháпavo odpovedal: „Dobre, tak ja zostanem sedieť tu na brehu a budem na Teba dávať pozor. Budem sa len pozerieť, aby som Ti pomohol, keby si sa náhodou dostala do hlbokkej vody.“

Ja som mu na to odpovedala, že to nie je to potrebné, aby kľudne odišiel preč a išiel si po svojom, aby išiel urobiť to, čo mu otec prikázal.

A tak som pochopila, že ten mladý muž bol môj starší brat.

Brat sa na mňa usmial a povedal mi, že on tu aj tak radšej zostane, aby dával na mňa pozor.

Spýtala som sa brata : A čo práca, ktorú Ti otec prikázal urobiť, kedy to všetko stihneš urobiť?

Brat mi s láskavým úsmevom odpovedal, že všetko urobí potom neskôr a on stihne tú prácu dokončiť, kým sa otec vráti z práce domov.

Nahnevane som sa na brata oborila: „Chod' preč, už som Ti povedala, že tu nemusíš zostať, ja tu chcem byť sama a sľubujem ti, že budem len pri brehu a nič sa mi nestane.“

Brat sa pousmial a povedal mi: „Tak dobre“, zodvihol sa a odišiel preč.

Ja som ešte chvíľu sedela na brehu a pozerala na blankytnú vodu v jazere a potom som sa rozhodla, že sa idem okúpať. Hanbila som sa však vyzliecť pred ostatnými ľuďmi a tak som si šaty nechala na sebe. Vôbec som si neuvedomovala, že keď budú moje dlhé šaty mokré, budú príliš ťažké a budú ma sťahovať dole pod hladinu vody.

Pri brehu jazera bola voda plytká a siahala mi len po kolená a tak som kráčala ďalej a hlbšie do jazera a voda mi bola stále len po kolená. Avšak, keď som urobila ďalší krok a chcela som dostať, už som nenašla pevnú zem pod nohami. Zrazu som sa ocitla v hĺbočine jazera a moje dlhé šaty, boli zrazu mokré a boli priveľmi ťažké a tak ma sťahovali dole pod vodu.

Veľmi som sa preľakla a v panike som začala volať o pomoc, ale nikto ľudí, ktorí boli na brehu jazera si ma nevšimol. Všetci ľudia sa venovali tým ľuďom, s ktorými k jazeru prišli.

A tak som len bezmocne mávala rukami a začala som sa potápať pod hladinu.

Keď som si už myslela, že je so mnou koniec a že mi už nikto nepomôže a ja sa v tom jazere utopím rovnako, ako veľa iných ľudí predtým mnou, vytiahli sa štyri silné ruky do loďky, ktorá plávala na jazere. Boli to dvaja bratia, ktorí sa vracali na breh z rybačky a oni si ma všimli, ako som kričala o pomoc a bezmocne mávala rukami. A keby tam v tej chvíli neboli, určite by som sa utopila.

Bratia sa ma veľmi vážne spýtali, čo som vlastne tých v dlhých šatách robila vo vode a prečo na mňa nikto na brehu nedával pozor.

Ja som sa bála povedať im pravdu a som sa aj veľmi hanbila a tak som im povedala, že ja za to čo sa stalo, vôbec nemôžem, pretože ma tam starší brat nechal úplne samú a on mal na mňa dávať pozor, ale on odišiel preč a nechal ma tak.

Bratia sa ma spýtali, ako sa volám a tak som im skríšene a so strachom povedala svoje meno.

Obidvaja bratia boli veľmi rozhorčení a povedali mi, že ma odvedú domov a že to, čo sa stalo, povedia mojim rodičom, pretože taký nezodpovedný prístup môjho staršieho brata, nemôže zostať len tak bez trestu.

A tak sa aj stalo.

Nedokázala som potom nikomu povedať pravdu, ako to bolo naozaj a čo sa skutočne stalo.

Vytvorila som si v sebe falošné presvedčenie, že ja som predsa bola tou obeťou, ktorá sa skoro v tom jazere utopila a bol to môj brat, kto odišiel preč a nedával na mňa pozor.

A nedokázala som nikomu povedať, že som to bola ja sama, kto môjho brata poslal preč.

Práve naopak, všetkým ľuďom som tvrdila opak toho, čo sa naozaj stalo. Stále dookola som klamala a tvrdila, že brat mi sám dovolil ísť sa kúpať do jazera a že mi povedal, že on bude na mňa dávať z brehu pozor, aby sa mi nič nestalo a potom bez slova odišiel preč.

A keďže ja som bola tou obeťou, ktorá sa skoro utopila v jazere a stále som svojho staršieho brata obviňovala a všetkým ľuďom ukazovala aká som chudinka a aký je môj starší brat nezodpovedný, nikto mu potom neuveril, keď povedal svoju verziu toho, čo sa skutočne stalo.

Vytvorila som si svoju vlastnú, hoci falošnú, predstavu toho, ako tá situácia nastala a tejto predstave som v svojej pýche obeť uverila.

Presvedčila som aj svojich rodičov a všetkých susedov, známych, ale aj úplne cudzích ľudí, že situácia sa stala a udiala tak, ako som im to ja sama povedala.

Môjmu bratovi už nikto neveril a ten biľag, že on je nezodpovedný, mu zostal po celý život.

A potom som sa veľmi na svojho staršieho brata začala hnevať, pretože on sa odvtedy, vôbec nechcel so mnou rozprávať a keď vyrástol a dospel, odstáhoval sa od rodičov aj z našej dediny preč.

Starší brat sa potom rozlúčil s rodičmi a odišiel žiť do mesta, kde ho nikto nepoznal a prestal so svojou pôvodnou rodinou udržiavať akýkoľvek kontakt.

Ja som veľmi chcela, aby sa môj brat vrátil naspäť, ale nikdy som mu to nepovedala.

A nikdy som nepovedala pravdu ani svojim rodičom, ani nikomu inému o tom, čo sa naozaj pri tom jazere stalo, keď som bola mladým dievčaťom. Celý svoj život som potom obviňovala staršieho brata z toho, že prerušil všetky kontakty s rodičmi a s celou rodinou, že prestal chodiť domov, že sa so mnou prestal rozprávať a že sa nepostaral o svojich rodičov.

Nakoniec som aj ja sama odsúdila svojho staršieho brata, ako nezodpovedného človeka a nedokázala som vôbec vidieť a prijať svoju zodpovednosť za to, že som to všetko ja sama vytvorila.

Uverila som svojmu klamstvu a manipulácii a ja sama som začala viniť staršieho brata za to, že odišiel preč a nechal ma pri tom jazere samú napriek tomu, že som ho opakovane posielala preč.

V tej pýche obeť som uverila, svojej falošnej ilúzii, že on tam mal predsa zostať, aj keď som ho poslala preč, pretože on mal predsa vedieť a pochopiť, ako môj starší brat, že ja vlastne chcem, aby tam so mnou zostal, pretože ja neviem plávať.

A tak som sama v sebe v tej pýche obeť vedome prepísala objektívnu pravdu toho, čo sa v skutočnosti udialo a uverila som tomu, že som bola nevinnou obeťou svojho nezodpovedného brata.

A takto som svoju zodpovednosť za svoje rozhodnutie a skutok, preniesla na svojho brata.